

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ

ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ

Το υπουργείο Παιδείας δεν πάσχει από μοχθηρία, από οκνηρία όμως;

Αποσβολωτική η παραδοχή του υπουργείου Παιδείας σε πρόσφατη συζήτηση στη Βουλή, ότι εδώ και τρία εξάμηνα ψάχνει να βρει λύσεις για τους παγιδευμένους τελειόφοιτους ΑΕΙ. Οι φοιτητές αυτοί δεν μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους λόγω της μη πρόβλεψης ειδικής άδειας μετακίνησης για την εκπόνηση των απαραίτητων Διπλωματικών Εργασιών ή/και της Πρακτικής Ασκησης για τη λήψη του πτυχίου τους. Στην μακρά περίοδο της πανδημίας, η ψηφιακή εποχή έχει προσφέρει πολύτιμα εργαλεία. Ενα από αυτά, η ηλεκτρονική διδασκαλία, που αποτελεί εξαιρετική λύση για τη συνέχιση των σπουδών. Ωστόσο, στην περίπτωση πανεπιστημιακών σχολών που για την απόκτηση πτυχίου απαιτούνται εργαστηριακές ασκήσεις, ομαδικές διπλωματικές εργασίες ή πρακτική άσκηση σε οργανισμούς, δεν υπάρχει καμία εναλλακτική.

Κατανοπτό να παραμένουν τα ΑΕΙ κλειστά για σχεδόν δεκαοχτώ μήνες λόγω του πραγματικού φόβου διασποράς του κορωνοϊού. Ακατανόπτο, σε αυτό το μακρύ χρονικό διάστημα, να μην έχει καταφέρει ένα ολόκληρο υπουργείο Παιδείας να σχεδιάσει μέτρα ασφαλούς μετακίνησης τελειόφοιτων, προκειμένου να ολοκληρώσουν την πρακτική τους άσκηση σε λειτουργούσες επιχειρήσεις και σε δομές του δημοσίου τομέα ή έστω να ξεκινήσουν τις διπλωματικές τους εργασίες. Φαντάζει οξύμωρο όταν είναι γνωστό τοις πάσι πως η Πολιτεία προέβλεψε άδεια μετακίνησης πολιτών για κάθε λογής δραστηριότητες (π.χ. κομμωτήρια, περιποίηση νυχιών) και η προσχηματική χρήση κωδικών μετακίνησης είναι το κοινό μυστικό του συλλογικού παραλογισμού μας!

Η εύκολη επίκληση της άρνησης της Επιτροπής των Ειδικών, δεν ξεγελά κανέναν και προσβάλει πρωτίστως τη νοημοσύνη των ίδιων των φοιτητών. Το υπουργείο Παιδείας, θέτοντας το γενικό ερώτημα για την επιβάρυνση του ιικού φορτίου από την εν γένει κινητικότητα φοιτητών στα Πανεπιστήμια, είναι επόμενο ότι έλαβε αρνητική απάντηση.

Πότε ασχολήθηκε ουσιαστικά να οργανώσει μια στοιχειωδώς μελετημένη πρόταση για τον απεγκλωβισμό νέων ανθρώπων, έτοιμων επιστημόνων, που κινδυνεύουν να χάσουν άλλη μια χρονιά παγιδευμένοι σε μια Σχολή, τα επιστημονικά εφόδια της οποίας έχουν πάρει; Ποτέ μέχρι σήμερα, παρά τις επανειλημμένες ερωτήσεις στη Βουλή, παρά τις επιστολές της Πανεπιστημιακής Κοινότητας.

Λύσεις για την ασφαλή κυκλοφορία ενός πολύ συγκεκριμένου αριθμού τελειόφοιτων για να πάρουν το πτυχίο τους υπάρχουν (π.χ. ειδικός κωδικός μετακίνησης, κατά προτεραιότητα εμβολιασμοί φοιτητών ιατροφαρμακευτικών σχολών που κάνουν πρακτική σε κλινικές, δωρεάν self-tests κ.ά.). Ενδιαφέρον της Πολιτείας δεν φαίνεται να υπάρχει.

Το υπουργείο Παιδείας, ασφαλώς όχι από μοχθηρία – όπως έχομολογήθηκε ο αρμόδιος υφυπουργός στη Βουλή – αλλά από ασύλληπτη οκνηρία, σπάωνται τα χέρια ψηλά περιμένοντας την πανδημία να περάσει και να επιστρέψει η κανονικότητα! Μέχρι τότε μπορούν να συνεχίζονται τα κορωνοπάρτι, η χρήση του κωδικού μετακίνησης 4 για παροχή βοήθειας σ' αυτούς που κάθε ανοιξιάτικη νύχτα κλείνουν πλατείες και δρόμους, προσφέροντας μουσική παρηγοριά να πάνε τα φαρμάκια του κορωνοϊού κάτω. Μέχρι τότε οι τελειόφοιτοι μπορούν να περιμένουν, μεταβαλλόμενοι ακούσια σε χρόνιους, λιμνάζοντες φοιτητές ή όπως αλλιώς ονομάζονται από την πγεσία του υπουργείου, που τον περιορισμό τους αρέσκεται να τον διαφημίζει ως εκσυγχρονισμό της ανώτατης εκπαίδευσης. Μιας ανώτατης εκπαίδευσης που ναρκοθετήθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ καθημερινά σκάβει τον λάκκο της. Μέχρι τότε και οι οικογένειες που τους στηρίζουν μπορούν να περιμένουν, συνεχίζοντας να πληρώνουν την κυβερνητική ανικανότητα για μια λύση κοινής λογικής.

Μέχρι την επιστροφή της κανονικότητας, «χαιρέτα μας τον πλάτανο» όπως θα έλεγαν και οι φοιτητές, για τον χαμένο χρόνο. Χαμένο από μεταπτυχιακά, χαμένο από την αναζήτηση προοπτικής στην αγορά εργασίας, χαμένο από τη ζωή νέων επιστημόνων που θέλουν να προχωρήσουν. Χρόνο όμως πολύτιμο που δεν περιμένει κανέναν και η κυβερνητική αναλγοσία κατασπαταλά χωρίς αιδώ, ψιθυρίζοντας μια χρονοκαθυστερημένη υπουργική συγγνώμη. Απαραίτητη αλλά δεν φτάνει.